

עמ"ת 41573/03/14 - פרקליטות מחוז מרכז נגד מוסה אבו ג'אד

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"ת 41573-03-14 פרקליטות מחוז
מרכז נ' אבו ג'אד (עציר)
21 מרץ 2014

לפני כב' השופט ד"ר אחיקם סטולר

פרקליטות מחוז מרכז	העוררת
מוסה אבו ג'אד (עציר)	נגד המשיב

נוכחים:

ב"כ העוררת - עו"ד ריקי גולדברג-סגל

ב"כ המשיב - עו"ד עלא תלאווי

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני ערר לפי סעיף 53 לחסד"פ, (סמכויות אכיפה-מעצרים) תשנ"ו-1996, על החלטת בימ"ש השלום בראשל"צ בתיק במ"ת 14-01-33091, מיום 19/3/14 (כב' השופט מנחם מזרחי), לפיו נדחתה בקשת העוררת לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו וזאת בשל הגשת כתב אישום בת"פ 14-01-14722 המייחס למשיב ולשניים אחרים עבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות והחזקת נשק שלא כדין.

כתב האישום

כנגד המשיב הוגש כתב אישום שמייחס לו יחד עם עוד שני נאשמים, שאחד מהם אחיו סלמאן, תקפו, איימו ופצעו את המתלונן.

עמוד 1

על רקע סכסוך שהתגלע בין הית אמטירית (להלן: "הית") למתלונן, התקשר הית למתלונן ואיים להרוג אותו. בהמשך לכך, סמוך לשעה 20:00 הגיעו הנאשמים לבית המתלונן, בגן הוורדים בראשל"צ, ביחד עם אחיהם של הית והמשיב, וכולם ביחד קראו למתלונן לצאת החוצה. כשהבחין המתלונן בחבורה זרק אבן לכיוונם והם ברחו מהמקום. לאחר זמן קצר שבה החבורה לבית המתלונן כשהית אחוז בידו גרזן, נאשם 1 (להלן: "סלמאן") והמשיב אחזו בסכין, ואח נוסף בשם מוחמד (שאינו נאשם בכתב אישום זה), קראו למתלונן לצאת החוצה.

כשיצא המתלונן לקראתם התנפלו עליו אנשי החבורה והשכיבו אותו על הקרקע. על פי הנתען בכתב האישום, המשיב ישב על רגליו של המתלונן כדי למנוע ממנו לזוז ומוחמד הצמיד אקדח לראשו.

אנשי החבורה תקפו את המתלונן במכות ופצעו אותו תוך שימוש באקדח, בגרזן ובסכנים, כאשר הית תפס את ידו של המתלונן, הצמידה לרצפת הבטון וחתך באמצעות הגרזן את המתלונן באצבעו. במקביל חתך סלמאן באמצעות סכין את המתלונן בברכו ובלחיו ומוחמד היכה את המתלונן בראשו באמצעות האקדח.

המתלונן ניסה להאבק עם תוקפיו אך הם אחזו בו והיכו בו כאמור לעיל עד אשר עזבוהו שוכב חבול ומדמם.

כתוצאה ממעשי החבורה נגרמו למתלונן חתך עמוק באצבע 4 ביד ימין, שבר בגליל מקורב אשר הצריך אשפוז לצורך רדוקציה וקיבוע, חתכים בלחי, בקרקפת ובברך, שפשופים בברך וירך שמאל.

על פי כתב האישום, במעשים הללו הית נאשם בכך שאיים על המתלונן בפגיעה שלא כדין בגופו ובכוונה להפחידו וכן כל החבורה הואשמו בכך שבמעשים המתוארים בכתב האישום פצעו את המתלונן כשהם נושאים נשק חם וקר בצוותא חדא, והחזיקו נשק בצוותא חדא בלא רשות על פי דין להחזקתו.

הוראות החיקוק לפיהם מואשמים הנאשמים, הם איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), פגיעה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 334 בנסיבות סעיף 335 (א)(1) + (2) סעיף 29 לחוק, החזקת נשק בלא רשות על פי דין, עבירה לפי סעיף 144(א) + סעיף 29 לחוק.

החלטת בימ"ש קמא

בימ"ש קמא, בהתייחס למשיב שבפנינו, קבע כי המתלונן מסר בהודעתו פרטים שבהחלט מקיימים יסוד למסקנה שזיהויו של המשיב על ידי המתלונן הוא בעייתי. כך גם מצוין בימ"ש קמא כי בהחלט היה מקום בעניינו של המשיב לערוך למתלונן מסדר זיהוי או תמונות כדי לשייך אותו לזירת העבירה, במיוחד נוכח העובדה שמדובר במקרה שארע בלילה ויש בעיות בזיהוי (ראה עמ' 13 שורות 26-29 להחלטת בימ"ש קמא וכן ראה עמ' 14 שורות 5-6 להחלטת בימ"ש קמא).

ביהמ"ש קמא מצוין שהראיה המרכזית או לפחות אחת מהן המסבכת את המשיב באותו ארוע המתואר בכתב האישום היא אמרתו של סלמאן המפליל אותו במסגרת עימות שנערך ביניהם (ראה עמ' 14 שורות 3130- וכן עמ' 15 שורה 1-5).

סלמאן, שגם הוא השתתף בארוע התקיפה, זיהה את המשיב בשמו, הסביר מהיכן הוא מכיר אותו, ואמר בשורה 55 לעימות כאשר נשאל מי היה בארוע: "אני, הוא, מוחמד הית ופתחי".

כנגד עדות זו, אשר מפלילה בצורה ברורה את המשיב, יש את עדותו של אדם בשם מרעי, שהיה יחד עם המתלונן, אשר לא מזהה את המשיב כמי שהיה שם אלא נוקב בשם אחר, בשם יונס.

בימ"ש קמא, דן בראיות, והחליט בשלב ראשון שקיימות ראיות ועצר את הית עד תום ההליכים וביקש תסקיר בעניינם של סלמאן והמשיב.

ביום 19/3/14 ניתנה החלטה עליה הוגש הערר.

בימ"ש קמא סבר שלמרות שחלופת המעצר בעניינו של המשיב אינה אופטימלית ויש הרבה שאלות סביבה ומה שמטה את הכף, היא ההחלטה ביחס לחומר הראיות הבעייתי ביחס למשיב. קיימת מעין מקבילית מוחות שלפיה ככל שעוצמת הראיות נמוכה יותר, כך ניתן לקבל חלופת מעצר גם אם אינה אופטימלית ולכן בתאם לכך, הורה לשחרר את המשיב ממעצר בתנאים הנקובים בהחלטה.

דין

המחלוקת בין הצדדים כפי שצוינה בדברי ב"כ הצדדים, מתמקדת בשאלה - האם אכן יש חולשה בראיות. השאלה היא - האם יש לסמוך על דברי סלמאן שמפליל את המשיב ללא כל הסתייגות, או - בהסתמך על דברי מרעי, אשר נוקב בשם אחר ולא בשמו של המשיב.

כך גם המתלונן לא הכיר טוב את האחים, ולא נוקב בשמו של המשיב כמי שתקף אותו.

הצדדים סקרו כל אחד את הראיות מטעמו, ואינני רואה מקום לחזור על דבריהם.

אני אכן סבור שיש קושי ראייתי, שאותו העלה בימ"ש קמא אשר סקר את הראיות בתיק. יחד עם זאת, אינני סבור שהקושי הראייתי צריך להביא לתוצאה שניתן לאיין את המסוכנות של המשיב בחלופות המוצעות.

שירות המבחן נפגש עם המפקחות המוצעות, בליווי מתורגמן. המדובר באמו - פאדיה - בת 59, אלמנה ואחותו פטמה בת 27 רווקה. שירות המבחן התרשם כי מדובר בחלופת מעצר ובמפקחות שחיות בצפיפות ודוחק וממוקדות בקשיים קיומיים משמעותיים אשר עד למעצרו נהג המשיב לפרנסן. האחות צעירה בגילה מהמשיב ושירות המבחן התקשה להתרשם מהאם, מהבנתה את האחריות בתפקידה כמפקחת. לאור האמור, התלבט שירות המבחן ביחס להמלצה והיה ספקן לגבי מסוגלותה של החלופה לאיין את רמת הסיכון.

אני אכן סבור שאין בחלופה כדי לאיין את הסיכון מהמשיב, ולכן, ראיתי לדחות את הערר, ככל שעניינו עוצמת הראיות, אך לקבל את הערר במובן זה שיש למצוא חלופה שיש בה כדי לאיין את המסוכנות של המשיב.

אשר על כן, אני מפנה את עניינו של המשיב לקבלת תסקיר משלים, אשר יבחן חלופה טובה יותר.

ב"כ המשיב יעמוד בקשר עם שירות המבחן.

התיק יוחזר לבימ"ש קמא לבחינת החלופה וידון בתיק בתוך 7 ימים מהיום.
שירות המבחן יעביר התסקיר המשלים לבימ"ש קמא.
המשיב יעצר עד החלטה אחרת ויובא לדין שייקבע בבימ"ש קמא.
המזכירות תעביר עותק הפרוטוקול וההחלטה לשירות המבחן ולבימ"ש קמא.

ניתנה והודעה היום י"ט אדר ב תשע"ד, 21/03/2014 במעמד הנוכחים.

אחיקם סטולר, שופט